

Το καντήλι της Παναγίας και η χήρα με τα πέντε παιδιά

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Φωτο:kinelepar.ru

Ήταν παραμονή του Ευαγγελισμού, 24 Μαρτίου του 1942, και ήμασταν στη Δράμα, στην ιδιαιτέρα μου πατρίδα. Η ξένη κατοχή ήταν βουλγάρικη. Οι στερήσεις, οι αρρώστιες και η πείνα είχαν πάρει τρομακτικές διαστάσεις και ο θάνατος θέριζε κάθε μέρα μικρούς και μεγάλους και ιδιαιτέρως τα παιδιά.

Μεταξύ των συγγενών μου είχα και μία μακρινή θεία, χήρα με πέντε παιδιά. Τον άνδρα της τον είχαν σκοτώσει οι κατακτητές πριν από έξι μήνες στις σφαγές της 29ης Σεπτεμβρίου του 1941.

Από τρόφιμα της είχαν απομείνει ένα δάκτυλο ελαιόλαδο και μία χούφτα καλαμποκάλευρο. Εκείνο, λοιπόν, το απόγευμα σκέφθηκε ότι αύριο, του Ευαγγελισμού, είχε έστω και κάτι λίγο για τροφή στα παιδιά: εκατό δράμια αλευράκι κι ένα δάκτυλο λαδάκι.

Ξαφνικά τα μάτια της έπεσαν πάνω στο σβησμένο καντήλι, που...

ήταν κρεμασμένο μπροστά στο εικονοστάσι. Και τότε μπήκε στο δίλημμα: Το λαδάκι στα νηστικά παιδιά της ή στο εικονοστάσι με την εικόνα του Ευαγγελισμού; Αποφασιστικά όμως έκαμε τον σταυρό της και είπε στην Παναγία: “Παναγία μου!

Εγώ θα Σου ανάψω το καντήλι, γιατί η μέρα που ξημερώνει είναι πολύ μεγάλη για την πίστη μας, αλλά και Σύ όμως ανάλαβε να μου θρέψης τα παιδιά”. Πήρε το λιγοστό λαδάκι και μ’ αυτό άναψε το καντήλι της Παναγιάς. Το ιλαρό του φως φώτισε το φτωχικό σπίτι και η καρδιά της γέμισε από γαλήνη. Αυτό τους συνόδευσε στη βραδινή τους προσευχή και στον ύπνο τους όλο εκείνο το αξέχαστο βράδυ.

Την άλλη μέρα, μετά τη Θεία Λειτουργία, η θεία μου άνοιξε το ντουλάπι, για να πάρει το λιγοστό αλεύρι, και έμεινε άφωνη. Τί βλέπει; Το “λαδερό” γεμάτο λάδι μέχρι πάνω, και δύο σακούλες γεμάτες αλεύρι και μακαρόνια!...

Σταυροκοπήθηκε η γυναίκα πολλές φορές, δοξάζοντας και ευχαριστώντας τον Θεό και την Παναγία για το μεγάλο θαύμα, αλλά δεν είπε σε κανέναν τίποτα.

Για δύο χρόνια ούτε το λάδι άδειαζε από το μπουκάλι, ούτε και το αλεύρι “σώθηκε” ποτέ, παρά την καθημερινή τους χρήση για έξι στόματα, για ανταλλαγή με άλλα τρόφιμα και για κρυφή ελεημοσύνη. Αλλά και το καντήλι παρέμεινε από τότε μέρα-νύχτα αναμμένο, μαρτυρώντας με το άσβεστο φως του τη ζωντανή πίστη αυτής της ευλογημένης γυναίκας.

Πηγή: Από το βιβλίο «Εμπειρίες κατά την Θεία Λειτουργία» του Πρωτοπρεσβυτέρου Στεφάνου Αναγνωστόπουλου.

Πηγή: agiameteora.net